

УДК 793.3.091:316.7(477)(045)

DOI: [https://doi.org/10.59694/ped\\_sciences.2025.17.085-090](https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2025.17.085-090)

**ЗАЄЦЬ Світлана Сергіївна** –

кандидат педагогічних наук, доцент,  
доцент кафедри хореографії та художньої культури  
Уманського державного педагогічного університету  
імені Павла Тичини

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-7467-6754>

e-mail: [svitlana.zayets@udpu.edu.ua](mailto:svitlana.zayets@udpu.edu.ua)

## ПЕРФОРМАНС У ХОРЕОГРАФІЇ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ СОЦІАЛЬНИХ СМИСЛІВ В УКРАЇНІ

**ЗАЄЦЬ Світлана Сергіївна. ПЕРФОРМАНС У ХОРЕОГРАФІЇ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ СОЦІАЛЬНИХ СМИСЛІВ В УКРАЇНІ**

У статті зазначено історичний період виникнення перформативного мистецтва; розкрито сутність та особливості хореографічного перформансу. Розкрито змістове відображення соціальних смислів та проблем у хореографічних перформансах: інклюзії, екології, теми війни, геноциду, гендерної нерівності, психологічної напруги в суспільстві та індивідуальних переживань людини.

**Ключові слова:** перформативне мистецтво, хореографічний перформанс, соціальні смисли, українські перформери, хореографічний проєкт.

**ZAIETS Svitlana Serhiivna. PERFORMANCE IN CHOREOGRAPHY AS A REFLECTION OF SOCIAL MEANINGS IN UKRAINE**

The article identifies the historical period in which performative art emerged and outlines the essence of performative art, as well as the specific features of choreographic performance, where the creative process itself rather than the final result is of primary importance.

It explores how social issues are reflected in choreographic performances, including themes of inclusion, ecology, war, genocide, gender inequality, psychological tension within society, and interpersonal dynamics.

The publication mentions Ukrainian choreographers-performers such as Krystyna Shyshkaryova, Yaroslav Kainar, Oleksii Skliarenko, Iryna Mazur, Olha Kebas, and Larysa Venediktova.

The article examines the current state of performative art created by Ukrainian choreographers and analyzes how social meanings and the problems facing Ukraine are expressed in choreographic performances.

It provides an example of the work of an inclusive laboratory and offers a brief overview of DancePlatforma.ua a Ukrainian platform established to support the development of contemporary dance and choreography. The platform aims to unite dancers, choreographers, and instructors from various dance fields, offering opportunities for professional growth, knowledge exchange, and the presentation of works to a wide audience.

The article highlights the project «Speak with the Body», which functions as a hub for Ukrainian contemporary dance during the war. The project provides Ukrainian choreographers and dancers who continue their work with an online platform to showcase and preserve their creations; disseminate collected materials and information about the Ukrainian dance community to national and international audiences; define key questions surrounding «contemporary dance art during wartime»; and encourage artists to remain active and seek new tools for embodied expression.

The content of social meanings conveyed in choreographic performances and video works by Ukrainian dancers, artists, and performers is also examined.

**Keywords:** performative art, choreographic performance, social meanings, Ukrainian performers, choreographic project.

**Постановка та обґрунтування актуальності проблеми.** Перформативне мистецтво

виникає у 50-ті рр. XX ст. У цей післявоєнний період з'явилась потреба створення нової

моделі суспільства, де людина відчувала б себе більш спонтанно, розкуто, вільно. Людина втомилася від війн, технічного прогресу, пізнавально-логічних аргументів і аналітичного осмислення суб'єктивності (З. Фройд, К. Г. Юнг). Вона була переповнена емоціями, які прагнули зовнішнього вираження. Виник запит на мистецтво, художні практики які включали б ігрові аспекти, непередбачуваність результатів творчості, експеримент, емоційно-тілесне самовираження.

Особливістю перформативного мистецтва є те, що воно стає полем експерименту, пошуком новизни шляхом експерименту та визволення мистецтва від старих форм. У ньому на першому місці є сам процес творчості, а не результат. Відбувається розкриття індивідуальності митця у процесі художніх практик із непередбаченим результатом.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** На думку культуролога Русакова С., вивчення функціонування мистецтва сприятиме «розумінню ціннісних орієнтацій у різні періоди, зокрема й сьогоденні» розкрито у праці (Обіг творів мистецтва як сфера культурологічних досліджень, 2021). Історію виникнення та трансформації перформансу, а також його розвиток в Україні розглядав український художник, кандидат мистецтвознавства Гліб Вишеславський у науковому доробку «Перформанс в культурі та мистецтві 1950–2010-х років. Плинність форм і змістів». Складність і неоднозначність явища сучасної культури «перформанс» досліджувала докторка мистецтвознавства Руслана Безугла у дослідженні (Концептуалізація перформансу в науковому дискурсі, 2020: 18-26). Особливості перформативних практик в рамках сучасної культури присвятила своє дослідження докторка мистецтвознавства Катерина Станіславська (Сучасні перформативні практики: образотворчість чи театралізація? Перформанс у хореографії активно досліджували такі хореографи, як Піна Бауш і Мерс Каннінгем, які першими інтегрували театральні та концептуальні підходи у танець розкрито у праці Драч Т. «Вплив творчості Піни Бауш на розвиток танцю-модерн в Україні». У сучасній українській хореографії відомі праці Влада Троїцького та Радуги Поклітару, які працюють на стику перформансу та сучасного чи народного танцю зазначено у публікації В. Троїцького «Перформанс як нова форма театральної дії».

**Мета статті:** дослідити сучасний стан творення перформативного мистецтва українськими хореографами та проаналізувати відображення соціальних смислів, проблем України в хореографічних перформансах.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Перформативність сучасного мистецтва опосередковано, іноді напівпрямую пов'язана із соціальними проблемами, зняттям гостроти екстремальних ситуацій. Отже, у перформативному мистецтві акцент зроблений на пошук нових форм виразності та вивільнення художньої творчості від будь-яких обмежень. У перформативному мистецтві не технічне виконання визначає якість і значення твору, це другорядне, а те, як твір працює із глядачем, залучає його суб'єктивність, його емоції, переживання у процесі взаємодії із твором, змінює його свідомість. Перформативне мистецтво фактично створює поле інтерактивності.

У Києві відбулась (лютий – травень 2018 р.) інклюзивна лабораторія для перформерів з інвалідністю та без неї, які беруть участь у мистецькому проекті «Без обмежень». Чотири лабораторії впродовж лютого-травня проводили Британська Рада в Україні, танцювальна компанія Candoco (Велика Британія) та Асоціація перформативних мистецтв «УвіМкнені». Проект завершився створенням міждисциплінарного перформансу, який був показаний у столичному публічному просторі. За словами учасників та учасниць проекту, вони розділилися на малі групи для більш структурованої роботи, комфортної та цікавої взаємодії. Люди з інвалідністю говорять про інший досвід відчуття власного тіла, нові емоції й інакше ставлення, дехто зауважує про відсутність відчуття «благодійного» ставлення до себе. Для учасників без інвалідності це новий досвід роботи з інакшими партнерами. Мета проекту «Без обмежень» – сприяти розвитку мистецького сектору для людей з інвалідністю та без неї шляхом створення мережі творчих особистостей, у тому числі з інвалідністю, і професійних продюсерів. У рамках проекту вони розвинули навички інклюзивної співпраці, створювали й презентували мистецькі інклюзивні роботи.

Проект проводиться в рамках програми Unlimited Британської Ради, яка підтримує митців з інвалідністю в чотирьох країнах Східного партнерства ЄС, сприяє їхньому професійному розвитку та участі у креативній

економіці. Завдяки програмі був заснований перший інклюзивний театральний колектив у Вірменії; відбулися резиденції для хореографів і танцюристів у Грузії; і робота над перформативною інклюзивною виставою в Україні за участі українського хореографа та компанії Candoco.

Перформативність мистецтва передбачає залучення суб'єктності як митця, так і глядача, що сприяє подоланню колективного травматичного досвіду, зокрема й пов'язаного з війною, яку веде Росія проти України. Це актуально для вирішення багатьох соціальних проблем.

Важливим для України є й культурний еко-аспект сучасного перформативного мистецтва, пов'язаний із формуванням смислів самоідентифікації, подолання наслідків війни з тоталітарним російським режимом, ядерного забруднення, екологічної катастрофи на сході України у зв'язку з війною. Він є надто важливою для нас складовою частиною, яку необхідно сприймати в сенсі екосистеми взаємодії суб'єктів із середовищем та їхнього взаємовпливу.

Перформанс у хореографії – це сучасний мистецький напрям, що дає змогу танцю вийти за рамки традиційної сценічної постановки і розвиватися через інтерактивність, імпровізацію та залучення інших мистецьких форм. У контексті хореографії він часто характеризується імпровізацією та інтерактивністю, що дає змогу танцівникам активно реагувати на середовище та взаємодіяти з глядачами. Це робить перформанс більш гнучкою формою вираження, що адаптується до умов і настроїв публіки [6].

В Україні є декілька відомих хореографів, які працюють у сфері перформансу або активно експериментують з його елементами. З-поміж них варто згадати таких:

Влад Троїцький – засновник і режисер театру «ДАХ», творець фольклорно-театрального гурту «ДахаБраха» та проекту *Dakh Daughters*. Хоча його основна діяльність пов'язана з театром, він активно використовує перформативні елементи та інтегрує танець у свої постановки, створюючи унікальні хореографічні вистави, що поєднують різні види мистецтва [9, с. 33–38].

Ярослав Кайнар – хореограф, танцівник, перформер, хореограф та співзасновник Театру танцю Тотем; старший викладач contemporary dance та modern jazz в школі сучасного танцю Тотем; співзасновник громадської

організації «ВА» Платформа сучасного танцю». Засновник Totem dance solo Festival. Хореограф та виконавець моно вистави «Анігіляція». Провідний соліст у виставах «Асто», «Аніма oscura», «Між нами», «DynaMіc». Учасник Міжнародних фестивалів і конкурсів.

Олексій Складенко – хореограф і перформер, один із творців сучасної хореографії в Україні. Він часто працює на стику різних жанрів, об'єднуючи у своїх постановках хореографію, перформанс і візуальні мистецтва;

Ірина Мазур – керівниця фольклорного балету «Життя», яка також експериментує з поєднанням традиційного українського танцю з елементами перформансу. Її вистави – це синтез народного мистецтва та сучасних підходів до хореографії.

Кристина Шишкар'ова – українська хореографка, режисерка, кураторка мистецьких проєктів, викладачка сучасного танцю, лекторка та авторка методик з сучасного танцю, віцепрезидентка Всеукраїнської асоціації «Платформа сучасного танцю України». Засновниця «Totem Dance Group» (школа сучасного танцю та театр танцю), засновниця та художня керівниця перформативно-дослідницького міждисциплінарного проєкту «Monada Dance Project» [4].

Ольга Кебас – перформерка, хореографка, викладачка хореографічних дисциплін в Європейському університеті, кураторка, організаторка культурних заходів, учасниця численних фестивалів та культурних подій, експертка УКФ.

Лариса Венедіктова – перформерка, режисерка. Живе та працює в Києві. Викладає акторську майстерність. Її теоретичним інтересом є перформативний поворот. Останнім часом здебільшого займається осмисленням війни.

В Україні створена платформа для підтримки розвитку сучасного танцю та хореографії – *DancePlatforma.ua*. Вона була заснована з метою об'єднання танцівників, хореографів і викладачів з різних напрямів танцю, надання їм можливості для професійного зростання, обміну досвідом і презентації своїх робіт широкій аудиторії [10].

Історія виникнення платформи пов'язана з потребою в розвитку інфраструктури для сучасного танцю в Україні, яка не мала достатньої підтримки на державному рівні. Засновники та учасники платформи прагнули

створити простір для творчих експериментів, проведення майстер-класів, перформансів, фестивалів та інших культурних подій, які б сприяли розвитку танцювального мистецтва. *Danceplatforma.ua* – це платформа, що присвячена розвитку та популяризації сучасного танцю в Україні. Вона об'єднує танцівників, хореографів і педагогів для співпраці, навчання та творчих експериментів. Через платформу організовуються майстер-класи, перформанси, воркшопи та інші заходи, які сприяють підвищенню професійного рівня учасників і розширенню меж сучасної хореографії [10].

*Danceplatforma.ua* також є місцем для обміну досвідом між молодими і досвідченими хореографами, підтримуючи як традиційні, так і інноваційні форми танцю.

Нині *DancePlatforma.ua* стала важливою складовою української культурної спільноти, де зароджуються нові ідеї, проекти та танцювальні постановки. Платформа активно співпрацює з міжнародними та національними танцювальними організаціями, сприяючи розвитку професійної мережі та інтеграції українського танцю в глобальний контекст. Важливою частиною її діяльності є створення перформансів, які поєднують народні традиції з сучасними технологіями та імпровізацією, а також проведення освітніх програм для майбутніх хореографів [10].

В рамках платформи діє проєкт «Говори тілом». Це хаб українського сучасного танцю під час війни. Головна ідея проєкту – створити відеоархів робіт, рухових практик і дискусій українських танцівників та хореографів. Зберегти документацію сома-тичного досвіду та візуальні свідчення процесів. Що відбуваються в українському сучасному танці 24-го лютого 2022 року. Проєкт має на меті: запропонувати українським хореографам і танцівникам, що продовжують працювати, онлайн платформу для показу та збереження власних робіт; поширити зібрані матеріали та інформацію про українську танцювальну спільноту серед національної та міжнародної глядацьких аудиторій; означити коло питань про «сучасне танцювальне мистецтво під час війни»; мотивувати митців до діяльності та пошуку нових інструментів тілесного висловлювання.

Антон Овчінников, автор ідеї проєкту «Говори тілом». Тіло людини є певним «архівом», в якому зберігаються враження про всі події, що відбуваються з нею

протягом життя. Спираючись на цю науково підтверджену ідею, вирішили створити відео-архів робіт, рухових практик, дискусій українських хореографів та танцівників під час війни [10].

Щоб зрозуміти сенс руху, потрібно мати щонайменше уявлення про кістки, суглоби та м'язи. Тому що завдяки ним можливими стають усі рухи нашого тіла. Наше тіло представляє неймовірне поєднання енергії та інформації. Осмислення того, яким чином організовані компоненти і їхня взаємодія між собою, додає сили та покращить танцювальні навички! Поєднання технік сучасного та українського народного танцю.

Цікавою і неординарною є робота «Потік» Анастасії Біляєвої (танцівниця, викладачка, хореографка, перформерка, актриса). Має насичену творчу діяльність та досвід роботи в різноманітних танцювальних проєктах. Надихає людей на пізнання себе через танець. Веде творчі класи з танцювального руху, контактної імпровізації, тощо [2]. Її перформанс «Потік» про стрімкий інформаційний потік і неминучість потрапляння під його вплив. Про поглинаючу віртуальну реальність і неможливість її ігнорувати. Про бажання дізнатися трохи більше і нездійсненність цього. Про взаємозалежність людей один від одного і неминучість такого становища.

Тетяна Боднар представила відеороботу «Ти не один». Хореографка-постановниця, режисерка-початківця, захоплюється роботою з кадром та його можливостями у передачі тілесності та ідеї. Багато українців, з початком повномасштабного вторгнення були змушені виїхати за кордон і влаштувати життя на новому місці без близьких та рідних людей. Здавалося, далеко від війни і страху буде легше, проте виявилось зовсім інакше. Самотність, туга за будинком та близькими людьми не припинялися ні на мить. Бажання поділитися тим, що відчуває біженка, спонукало до створення відеороботи. Зі страхами наодинці і сумом на душі. Тільки комунікація з людьми та їхня підтримка допомагали не падати духом, відчуваючи страх та сум [2].

Анастасія Хворост – «Голос води» – це ніжний танцювальний діалог із рідною землею, створений далеко від дому. Танцівниці у вишиванках ніби передають через свої рухи дух української землі, щоб нагадати про красу і силу цього народу. Тут, серед європейських міст та пейзажів, танець

оживляє тихий голос українських річок, полів та лісів. Попри те, що ця відео-робота створена далеко від рідних країв, у кожному її русі відчувається ностальгія та туга за домівкою. Рухи плавні, м'які, але водночас наповнені внутрішньою силою. Вода, як символ життя, чистоти та оновлення, стає мовою спілкування з рідною землею, навіть коли її немає поруч. Плавні рухи, мов хвилі, нагадують про річки та природу, що тепер течуть лише в спогадах і серці, але продовжують жити творчість хореографки, де б вона не перебувала. Ця робота – не просто танець, це тендітний і тихий крик душі. Ця робота про збереження спадку української землі як душі народу, навіть далеко від рідної України [2].

Олена Груздєва – «Танго під час війни» – музичний танцювальний фільм, створений під час війни в Україні у 2024 році. Це історія кохання та смерті, яка знову порушує питання геноциду та цінності людського життя у ХХІ столітті, звертаючись до досвіду Голокосту під час Другої світової війни [2].

Лариса Венедіктова, Анна Віноградова, Віктор Рубан – «Уявний час» Згідно з антропним принципом, існують три виміри простору і один – години. Тільки у світі з одновимірною годиною можна надійно розрахувати стан фізичних систем у майбутньому, танець, тим часом, спростовує будь-яке прогнозування. Щоб танцювати, треба бути непередбачуваним, і тут нам стає у нагоді поняття «уявної години». Якщо ми уявимо собі «дійсну годину» у вигляді лінії, що проходить між «минулим» і «майбутнім», то вісь умовно буде проходити перпендикулярно до цієї лінії, абсолютно так само, як вісь уявних чисел проходить перпендикулярно до вісі дійсних чисел. Стивен Гокінг говорив, що, «можливо, саме те, що ми називаємо уявною годиною, насправді більш фундаментальне, ніж те, що ми називаємо часом справжнім, – це якесь суб'єктивне уявлення, що виникло у нас під час спроб описати, яким ми бачимо Всесвіт» [2].

Олена Вахрамєєва – «Триматися і продовжуватися». Які обставини мотивували до її створення? Усередині так багато емоцій та почуттів, місяць після початку війни тіло було завмерлим і не рухалося. Зараз з'являється необхідність рухатися, рухатися про те, що всередині. Отож, виникла ідея зняти відео про стан більшості українців зараз. Про втрачені опори, але водночас – про наше

бажання бути. Ми знаходимо сили триматися, чіплятись, та продовжуємо створювати країну та свої життя. А птахи на попелиці – метафора підтримки духовного світу. А ще – це відео про красу, яку зараз бачимо як ніколи раніше [2].

Олександра Магера – «With». Цей танець, про протести в Ірані, які розпочалися через смерть 22-річної дівчини. Вона померла після побиття поліцейськими. Причина – неправильно одягнений хіджаб. Ця історія боліла автору дуже довго і дуже сильно. Тому цей біль реалізувався в хореографічне соло. Назва WITH/OUT відображає суміш протиріччя прояву жіночої сили. Як це, не маючи рівних прав, мати силу волі? Як це бути безликою, але мати внутрішній стержень? Як це, ховаючи свою зовнішню красу, зберегти красу внутрішню [2].

Ріта Ліра – «The Trap» Чи ви коли-небудь відчували, що ви застрягли біля простору всередині і зовні вашого тіла? Це так, ніби ви самі створили ловушку, з якої не можете вибратися. Як ви відчуваєте себе в середині? Як ви можете знайти вихід? Цей перформанс розкриває стан застряглої в собі та в навколишньому середовищі. Костюм, що складається з кокону, «іншої шкіри», з якого виступають довгі стрічки тканини, з'єднується з навколишніми об'єктами, щоб проілюструвати це фізичне та психологічне ув'язнення. Ідеєю цього проекту стали нічні страхи та відсутність напрямку. Коли опиняєшся в стані нічного сонного паралічу, як ментально у своїх думках та емоціях, так і фізично, буквально відчуваєш себе застряглою в постілі. Тоді розумієш, що цей бар'єр, який стримує, існує тільки в уяві, але все ж таки не дозволяє рухатися [2].

Згадані хореографи активно використовують перформативні елементи у своїй творчості, створюючи інноваційні та сучасні вистави, хореографічні відеороботи, що відображають актуальні мистецькі тенденції.

**Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку.** Здійснивши дослідження за визначеною темою можна підсумувати, що в контексті хореографічної творчості, перформативне мистецтво в хореографії – це форма сучасного мистецтва, яка відступає від умовностей традиційного класичного мистецтва заради нових, авангардних пошуків відмінних форм, радикально далеких від базових законів створення та виконання хореографічних творів.

Перспективи подальшого наукового пошуку можуть бути спрямовані на вивчення взаємодії хореографії з медіатехнологіями, візуальним мистецтвом, перформанс-артом, психологією та соціологією. Перспективним для дослідження є аналіз моделей інтеракції з аудиторією, включно з іммерсивними, паратисипативними та документальними форматами.

#### СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Вишеславський Г. Перформанс в культурі та мистецтві 1950–2010-х років. Плинність форм і змістів. *Збірник наукових праць Сучасне мистецтво*. 2019. Вип. 15. С. 77–102.
2. Відеоряд хореографічних робіт з елементами перформансу. URL: <https://surl.li/zukzpe> (дата звернення 10.11.2025 р.)
3. Драч Т. Вплив творчості Пінї Бауш на розвиток танцю-модерн в Україні. *Молодий вчений*. 2023. № 12. С. 72–75. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2023-12-124-16>
4. Кристіна Шишкарєва. URL: <https://surl.li/omvimm> (дата звернення 10.11.2025 р.)
5. Меднікова Г. Соціально-культурологічні аспекти перформативного мистецтва. *Культурологічний альманах*. 2022. Вип. 4. С. 194–200.
6. Перформанс. Вікіпедія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Перформанс>.
7. Русаков С. С. (2021). Обіг творів мистецтва як сфера культурологічних досліджень. *Cultural Studies and art: European development direction : International scientific conference*. Publishing House «Baltija Publishing» С. 104–107.
8. Станіславська К. Сучасні перформативні практики: образотворчість чи театралізація? (На прикладі творчості Марини Абрамович). *Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого*. 2015. Вип. 16. С. 154–160.
9. Троїцький В. Перформанс як нова форма театральної дії. *Театр і хореографія*. 2017. № 6. С. 33–38.
10. *DancePlatforma.ua*. URL: <https://danceplatform.org.ua/let-the-body-speak>. (дата звернення 10.11.2025 р.)

#### REFERENCES

1. Vysheslavskiy, H. (2019). *Performans v kulturi ta mystetstvi 1950–2010-kh rokiv. Plynnist form i*

- zmistiv*. [Performance in culture and art of the 1950s–2010s. Fluidity of forms and contents].
2. *Videoriad khoreohrafichnykh robiv z elementamy performansu*. (2025). [Video series of choreographic works with performance elements].
3. Drach, T. (2023). *Vplyv tvorchosti Piny Baush na rozvytok tantsiu-modern v Ukraini*. [Influence of Pina Bausch's creativity on the development of modern dance in Ukraine].
4. Krystyna Shyshkarova. URL: <https://surl.li/omvimm>
5. Miednikova, H. (2022). *Sotsialno-kulturolohichni aspekty performatyvnoho mystetstva*. [Socio-cultural aspects of performative art] [in Ukrainian].
6. Performans. [Perfromance]. *Vikipediia* [Wikipedia].
7. Rusakov, S. S. (2021). *Obih tvoriv mystetstva yak sfera kulturolohichnykh doslidzhen*. [Circulation of works of art as a field of cultural studies].
8. Stanislavska, K. (2015). *Suchasni performatyvni praktyky: obrazotvorchist chy teatralizatsiia? (Na prykladi tvorchosti Maryny Abramovych)*. [Modern performative practices: visual arts or theatricalization? (On the example of Maryna Abramovych's work)].
9. Troitskyi, V. (2017). *Performans yak nova forma teatralnoi dii. Teatr i khoreohrafiia*. [Performance as a new form of theatrical action. Theater and choreography].
10. *DancePlatforma.ua*. URL: <https://danceplatform.org.ua/let-the-body-speak>.

#### ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

**ЗАСЦЬ Світлана Сергіївна** – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри хореографії та художньої культури Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

**Наукові інтереси:** хореографія, педагогіка, мистецтвознавство, соціальні науки, перформативні мистецтва, хореографічний перформанс.

#### INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

**ZAIETS Svitlana Serhiivna** – PhD in Pedagogy, Associate Professor, Senior Lecturer at the Department of Choreography and Artistic Culture, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University.

**Circle of scientific interests:** choreography, pedagogy, art studies, social sciences, performative arts, choreographic performance.

*Стаття надійшла до редакції 16.11.2025 р.*